निरुद्धचेतसो ऽज्ञाणि निरुद्धान्यखिलान्यपि ।
आच्छादिते रवौ मेघैराच्छन्नाः स्युर्गभस्तयः ॥१६४॥
वाञ्छाविच्छेदनं प्राहुः स्वास्थ्यं शान्ता महर्षयः ।
वाञ्छा निवर्तते नार्थैः पिपासेवाग्निसेचनैः ॥१६५॥
५ अनिन्द्यमपि निन्दन्ति स्तुवन्त्यस्तुत्यमुच्चकैः ।
स्वापतेयकृते मर्त्याः किं किं नाम न कुर्वते ॥१६६॥
धर्मार्थं यस्य वित्तेहा तस्यापि न शुभावहा ।
प्रक्षालनाद्धि पङ्कस्य दूरादस्पर्शनं वरं ॥१६७॥
दानेन तुल्यो निधिरस्ति नान्यो लोभान्न चान्यो ऽस्ति रिपुः पृथिव्यां।
१० विभूषणं शीलसमं न चान्यत् सन्तोषतुल्यं धनमस्ति नान्यत् ॥१६८॥
दारिद्र्यस्य परा मूर्तिर्या ज्ञानद्रविणाल्पता ।
जरद्गवधनः शर्वस्तथापि परमेश्वरः ॥१६९॥
तत् किमुद्विग्नमात्मानं मन्यसे ।
सकृत् कन्दुकपातेन पतत्यार्यः पतन्नपि ।
१५ तथा पतति मूर्खस्तु मृत्पिण्डपतनं यथा ॥१७०॥
एवं ज्ञात्वा भद्र त्वया सन्तोषः कार्य इति। मन्थरकवचनमाकर्ण्य वा यस आह। भद्र मन्थरको यदेवं वदति तत् त्वया चित्ते कर्तव्यं। अथवा साधिदमुच्यते ।
सुलभाः पुरुषा राजन् सततं प्रियवादिनः ।
२० अप्रियस्य हि पथ्यस्य कर्ता श्रोता च दुर्लभाः ॥१७१॥
अप्रियाण्यपि पथ्यानि ये वदन्ति नृणामिह ।
त एव सुहृदः प्रोक्ता अन्ये स्युर्नाम धारकः ॥१७२॥
अथैवं प्रजल्पतां तेषां चित्राङ्गो नाम हरिणो लुब्धकत्रासितस्तस्मिन् सरसि प्रविष्टः। अथ तमायान्तं ससम्भ्रममवलोक्य लघुपतनको वृक्ष
२५ माद्रुहः। हिरण्यको निकटवर्तिनं शरस्तम्बं। मन्थरकः सलिल आ